

מכות י"ד – שבועות א:א

פרק י – משנה יד

וְהַקּוֹרָא קוֹרָא (שם כח) אִם לֹא תִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת וְגו' וְהַפְּלֵא ה' אֶת מִכְתָּד וְאֵת מִכּוֹת וְגו', וְחֹזֵר לַתְּחִלַּת הַמִּקְרָא (שם כט) וְשִׁמְרַתֶם אֶת דְּבַרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְגו', וְחֹתֶם (תהלים עח) וְהוּא רְחוּם יִכְפַּר עוֹן וְגו', וְחֹזֵר לַתְּחִלַּת הַמִּקְרָא. וְאִם מֵת תַּחַת יָדוֹ, פְּטוּר. הוֹסִיף לוֹ עוֹד רְצוּעָה אַחַת וְמֵת, הָרִי זֶה גּוֹלָה עַל יָדוֹ. נִתְקַלְקַל בֵּין בְּרַעֲי בֵּין בְּמִיִּם, פְּטוּר. **רַבִּי יְהוּדָה** אֹמֵר, הָאִישׁ בְּרַעֲי וְהָאִשָּׁה בְּמִיִּם:

פרק י – משנה טו

כָּל חֵיבֵי כְרֵתוֹת שְׁלָקוּ, נִפְטְרוּ יָדֵי כְרֵתָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כה) וְנִקְלָה אַחֲדָי לְעֵינַיִךְ, כְּשִׁלְקָה הָרִי הוּא כְּאַחֲדָי, דְּבַרֵי **רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן גַּמְלִיאֵל**. אָמַר **רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן גַּמְלִיאֵל**, מָה אִם הָעוֹבֵר עַבְרָה אַחַת, נוֹטֵל נֶפֶשׁ עֲלֵיהָ, הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שֶׁתִּנְתֵּן לוֹ נֶפֶשׁוֹ. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** אֹמֵר, מִמְּקוֹמוֹ הוּא לָמַד, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא יח) וְנִכְרַתוּ הַנֶּפְשׁוֹת הָעֹשֶׂת וְגו', וְאֹמֵר (שם) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתֶּם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם. הָא, כָּל הַיּוֹשֵׁב וְלֹא עֵבֵר עַבְרָה, נוֹתֵנִין לוֹ שְׂכָר כְּעוֹשֶׂה מִצְוָה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר רַבִּי אֹמֵר**, הָרִי הוּא אֹמֵר (דברים יב) רַק חֶזֶק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְגו', וְכֵן אִם הַדָּם שֶׁנֶּפֶשׁוֹ שֶׁל אָדָם קָצָה מִמֶּנּוּ, הַפּוֹרֵשׁ מִמֶּנּוּ מִקְבֵּל שְׂכָר, גִּזְל וְעַרְיוֹת שֶׁנֶּפֶשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִתְּאוּהָ לָהּ וּמִחֲמַדְתָּן, הַפּוֹרֵשׁ מִהֶן עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שִׁזְפָּה לוֹ וּלְדוֹרוֹתָיו וּלְדוֹרוֹת דוֹרוֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת:

פרק י – משנה טז

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן עֲקִישָׁי אֹמֵר, רְצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָד הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מב) יִי חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

הדרן עלך מסכת מכות!

מסכת שבועות
פרק א - משנה א

שבועות שתיים שהן ארבע, ידיעות הטמאה שתיים שהן ארבע, יציאות
השבת שתיים שהן ארבע, מראות נגעים שנים שהם ארבעה:

שבועות א:ב – א:ה

פרק א – משנה ב

כֹּל שֵׁשׁ בָּהּ יְדִיעָה בְּתַחֲלָה וְיְדִיעָה בְּסוּף וְהָעֵלֶם בִּינְתִים, הָרִי זֶה בְּעוֹלָה וְיִוָּרֵד.
יֵשׁ בָּהּ יְדִיעָה בְּתַחֲלָה וְאִין בָּהּ יְדִיעָה בְּסוּף, שְׁעִיר שְׁנַעֲשָׂה בְּפָנִים וְיוֹם הַכַּפּוּרִים תּוֹלָה, עַד שִׁזְדַּע לוֹ וְיָבִיא בְּעוֹלָה וְיִוָּרֵד:

פרק א – משנה ג

אִין בָּהּ יְדִיעָה בְּתַחֲלָה אֲבָל יֵשׁ בָּהּ יְדִיעָה בְּסוּף, שְׁעִיר הַנֶּעֱשָׂה בַּחוּץ וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, שְׁנֹאמֵר (בַּמִּדְבָּר כֵּט) מְלַבֵּד חֲטָאת הַכַּפּוּרִים, עַל מָה שְׁזָה מְכַפֵּר, זֶה מְכַפֵּר.
מָה הַפְּנִימִי אִין מְכַפֵּר אֲלֵא עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ יְדִיעָה, אִף הַחִיצוֹן אִין מְכַפֵּר אֲלֵא עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ יְדִיעָה:

פרק א – משנה ד

וְעַל שְׂאִין בָּהּ יְדִיעָה לֹא בְּתַחֲלָה וְלֹא בְּסוּף, שְׁעִירֵי הַרְגָּלִים וּשְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִים, דְּבַרֵי רַבִּי יְהוּדָה.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁעִירֵי הַרְגָּלִים מְכַפְּרִין, אֲבָל לֹא שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים. וְעַל מָה שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִין, עַל הַטְּהוֹר שְׂאֵכֵל אֶת הַטְּמֵא. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, כֹּל הַשְּׁעִירִים כְּפָרְתָן שׁוֹהַ עַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשֵׁיו. הִיא רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִין עַל הַטְּהוֹר שְׂאֵכֵל אֶת הַטְּמֵא, וְשֵׁל רְגָלִים מְכַפְּרִין עַל שְׂאִין בָּהּ יְדִיעָה לֹא בְּתַחֲלָה וְלֹא בְּסוּף, וְשֵׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַל שְׂאִין בָּהּ יְדִיעָה בְּתַחֲלָה אֲבָל יֵשׁ בָּהּ יְדִיעָה בְּסוּף. אָמְרוּ לוֹ, מָהוּ שִׁיקְרָבוּ זֶה בְּזָה.
אָמַר לָהֶם, יִקְרָבוּ לוֹ, הוֹאִיל וְאִין כְּפָרְתָן שׁוֹהַ, הֵיאָדָּ קַרְבִּין זֶה בְּזָה. אָמַר לָהֶם, כָּלּוּ בְּאִין לְכַפֵּר עַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקַדְשֵׁיו:

רבי שמעון בן יהודה אומר משמו, שעירי ראשי חֲדָשִׁים מְכַפְּרִין עַל
טְהוֹר שְׂאֵכֶל אֶת הַטֵּמָא. מוֹסִיף עֲלֵיהֶם שֶׁל רַגְלִים, שְׂמֻכְפְּרִין עַל טְהוֹר
שְׂאֵכֶל אֶת הַטֵּמָא וְעַל שְׂאִין בָּהּ יְדִיעָה לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא בְּסוּף.
מוֹסִיף עֲלֵיהֶם שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁהוּן מְכַפְּרִין עַל הַטְּהוֹר שְׂאֵכֶל אֶת
הַטֵּמָא, וְעַל שְׂאִין בָּהּ יְדִיעָה לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא בְּסוּף, וְעַל שְׂאִין בָּהּ יְדִיעָה
בַּתְּחִלָּה אֲבָל יֵשׁ בָּהּ יְדִיעָה בְּסוּף. אָמְרוּ לוֹ, מֵהוּ שִׁיקְרָבוּ זֶה בְּזֶה.
אָמְרוּ לָהֶם, הֵן. אָמְרוּ לוֹ, אִם כֵּן, יֵהִיו שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים קָרְבִין בְּרֵאשִׁי
חֲדָשִׁים, אֲבָל הַיָּאֵד שֶׁל רֵאשִׁי חֲדָשִׁים קָרְבִין בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים לְכַפֵּר כַּפָּרָה
שְׂאִינָה שְׁלָה. אָמְרוּ לָהֶן, כֵּלָן בָּאִין לְכַפֵּר עַל טְמֵאת מְקַדָּשׁ וּמְקַדָּשׁוֹ:

שבועות א:ו – ב:ב

פרק א – משנה ו

וְעַל זֶדוֹן טְמֵאת מְקַדָּשׁ וְקִדְשֵׁי, שְׁעִיר הַנִּעְשָׂה בַּפְּנִים וְיוֹם הַכַּפּוּרִים
מְכַפְּרִין. וְעַל שְׂאֵר עֲבֵרוֹת שְׁבֵתוֹרָה, הַקְּלוֹת וְהַחֲמוּרוֹת, הַזְּדוּנוֹת וְהַשְּׂגָגוֹת,
הַזֶּדַע וְלֹא הַזֶּדַע, עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, כְּרֵתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין, שְׁעִיר
הַמִּשְׁתַּלַּח מְכַפֵּר:

פרק א – משנה ז

אֶחָד יִשְׂרָאֵלִים, וְאֶחָד כְּהֵנִים, וְאֶחָד כֹּהֵן מְשׁוּחַ. מֵה בֵּין יִשְׂרָאֵלִים
לְכֹהֲנִים וּלְכֹהֵן מְשׁוּחַ, אֶלֹא שְׂדֵם הַפֶּר מְכַפֵּר עַל הַכְּהֵנִים עַל טְמֵאת
מְקַדָּשׁ וְקִדְשֵׁי.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כִּשֵּׁם שְׂדֵם הַשְּׁעִיר הַנִּעְשָׂה בַּפְּנִים מְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל,
כִּדָּם הַפֶּר מְכַפֵּר עַל הַכְּהֵנִים. כִּשֵּׁם שְׂוֹדוּיוֹ שֶׁל שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח מְכַפֵּר
עַל יִשְׂרָאֵל, כִּדָּוֹדוּיוֹ שֶׁל פֶּר מְכַפֵּר עַל הַכְּהֵנִים:

פרק ב – משנה א

יְדִיעוֹת הַטְּמֵאָה שְׁתֵּים שֶׁהֵן אַרְבַּע. נִטְמָא וְיָדַע וְנִעְלָמָה מִמֶּנּוּ הַטְּמֵאָה
וְזָכוֹר אֶת הַקִּדְשׁ, נִעְלַם מִמֶּנּוּ הַקִּדְשׁ וְזָכוֹר אֶת הַטְּמֵאָה, נִעְלָמוּ מִמֶּנּוּ זֶה
וְזֶה וְאָכַל אֶת הַקִּדְשׁ וְלֹא יָדַע, וּמִשְׂאֵכֵל יָדַע, הָרִי זֶה בְּעוֹלָה וְיֹרֵד.
נִטְמָא וְיָדַע וְנִעְלָמָה מִמֶּנּוּ טְמֵאָה וְזָכוֹר אֶת הַמְּקַדָּשׁ, נִעְלַם מִמֶּנּוּ מְקַדָּשׁ
וְזָכוֹר אֶת הַטְּמֵאָה, נִעְלָמוּ מִמֶּנּוּ זֶה וְזֶה וְנִכְנַס לְמִקְדָּשׁ וְלֹא יָדַע, וּמִשְׂיָצָא
יָדַע, הָרִי זֶה בְּעוֹלָה וְיֹרֵד:

פרק ב – משנה ב

אֶחָד הַנִּכְנָס לְעֶזְרָה וְאֶחָד הַנִּכְנָס לְתוֹסַפַּת הָעֶזְרָה, שְׂאִין מוֹסִיפִין עַל
הָעִיר וְעַל הָעֶזְרוֹת אֶלֹא בְּמִלֵּךְ וְנִבְיָא וְאוֹרִים וְתַמִּים וּבִסְנֵה־דָרִין שֶׁל
שְׁבָעִים וְאֶחָד וּבִשְׁתֵּי תוֹדוֹת וּבִשְׂשִׁיר. וּבֵית דִּין מְהַלְכִין וּשְׁתֵּי תוֹדוֹת
אֲחֵרֵיהֶם, וְכֹל יִשְׂרָאֵל אֲחֵרֵיהֶם. הַפְּנִימִית נֶאֱכַלְתָּ וְהַחִיצוֹנָה נִשְׂרָפְתָּ.
וְכֹל שֶׁלֹא נִעְשָׂה בְּכֹל אֱלֹו, הַנִּכְנָס לְשֵׁם אֵין חַיְבִין עָלֶיהָ:

שבועות ב:ג – ג:א

פרק ב – משנה ג

נְטֵמָא בְּעִזְרָה וְנִעְלָמָה מִמֶּנּוּ טִמְאָה וְזָכוּר אֶת הַמִּקְדָּשׁ, נֶעְלַם מִמֶּנּוּ מִקְדָּשׁ וְזָכוּר לְטִמְאָה, נֶעְלַם מִמֶּנּוּ זֶה וְזֶה, וְהִשְׁתַּחֲוֶה אוֹ שִׁשָּׁה בְּכַדֵּי הַשְׁתַּחֲוָּא, בָּא לוֹ בְּאַרְפֵּה, חִיב. בְּקֶצֶרָה, פְּטוּר.
זו היא מצות עשה שבמקדש, שאין חיבין עליה:

פרק ב – משנה ד

וְאִיזוֹ הִיא מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁבִּנְדָה שֶׁחִיבִין עָלֶיהָ, הִיא מְשֻׁמֵשׂ עִם הַטְּהוּרָה וְאִמְרָה לוֹ נְטֵמָאתִי, וּפְרֵשׁ מִיָּד, חִיב, מִפְּנֵי שֶׁיְצִיאתוֹ הִנָּאָה לוֹ כְּבִיאתוֹ:

פרק ב – משנה ה

רבי אליעזר אומר, השרץ וגו' ונעלם ממנו (ויקרא ה), על העלם שרץ חיב, ואינו חיב על העלם מקדש.
רבי עקיבא אומר, ונעלם ממנו והוא טמא (שם), על העלם טמא חיב, ואינו חיב על העלם מקדש.
רבי ישמעאל אומר, ונעלם ונעלם שתי פעמים, לחיב על העלם טמא ועל העלם מקדש:

פרק ג – משנה א

שבועות שתיים שהן ארבע, שבועה שאכל ושלל אכל, שאכלתי ושלל אכלתי. שבועה שלא אכל ואכל כל שהוא, חיב, דברי **רבי עקיבא**.
אמרו לו לרבי עקיבא, היכן מצינו באוכל כל שהוא חיב, שזה חיב. אמר להן **רבי עקיבא**, וכי היכן מצינו במדבר ומביא קרבן, שזה מדבר ומביא קרבן.
שבועה שלא אכל ואכל ושתה, אינו חיב אלא אחת.
שבועה שלא אכל ושלל אשתה ואכל ושתה, חיב שתיים:

שבועות ג:ב – ג:ה

פרק ג – משנה ב

שבועה שלא אכל, ואכל פת חטין ופת שערין ופת כסמין, אינו חייב אלא אחת. שבועה שלא אכל פת חטין ופת שערין ופת כסמין, ואכל, חייב על כל אחת ואחת:

פרק ג – משנה ג

שבועה שלא אשתה ושטה משקין הרבה, אינו חייב אלא אחת. שבועה שלא אשתה יין ושמן ודבש ושטה, חייב על כל אחת ואחת:

פרק ג – משנה ד

שבועה שלא אכל, ואכל אכלים שאינן ראויין לאכילה ושטה משקין שאינן ראויין לשתייה, פטור.
שבועה שלא אכל, ואכל נבלות וטרפות שקצים ורמשים, חייב. **רבי שמעון** פוטר. אמר, קונם אשתי נהנית לי אם אכלתי היום, והוא אכל נבלות וטרפות שקצים ורמשים, הרי אשתו אסורה:

פרק ג – משנה ה

אחד דברים של עצמו, ואחד דברים של אחרים, ואחד דברים שיש בהן ממש, ואחד דברים שאין בהם ממש.
כיצד. אמר, שבועה שאתן לאיש פלוני ושלא אתן, שנתתי ושלא נתתי, שאישן ושלא אישן, שישנתי ושלא ישנתי, שאזרק צרור לים ושלא אזרק, שזרקתי ושלא זרקתי.
רבי ישמעאל אומר, אינו חייב אלא על העתיד לבא, שנאמר (ויקרא ה) להרע או להיטיב.
אמר לו **רבי עקיבא**, אם כן אין לי אלא דברים שיש בהן הרעה והטבה, דברים שאין בהן הרעה והטבה מנין. אמר לו, מרבו הכתוב. אמר לו, אם רבה הכתוב לכך, רבה הכתוב לכך:

שבועות ג:ו – ג:ט

פרק ג – משנה ו

נִשְׁבַּע לְבַטֵּל אֶת הַמִּצְוָה וְלֹא בִטֵּל, פְּטוֹר. לְקִיָּם וְלֹא קִיָּם, פְּטוֹר.
שְׁהִיָּה בְדִין, שְׁיֵהָא חֵיב, כְּדַבְּרֵי רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּתְרִיא.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּתְרִיא, מָה אִם הָרְשׁוּת שְׁאִינוֹ מְשַׁבֵּעַ עָלֶיהָ מִהָרַ
סִינִי, הָרִי הוּא חֵיב עָלֶיהָ, מִצְוָה שֶׁהוּא מְשַׁבֵּעַ עָלֶיהָ מִהָרַ סִינִי, אִינוֹ דִין
שְׁיֵהָא חֵיב עָלֶיהָ.
אָמְרוּ לוֹ, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְשִׁבְעַת הָרְשׁוּת, שְׁכֹן עָשָׂה בָּהּ לֹא כָּהֵן, תֵּאמָר
בְּשִׁבְעַת מִצְוָה שֶׁלֹּא עָשָׂה בָּהּ לֹא כָּהֵן, שְׁאִם נִשְׁבַּע לְבַטֵּל וְלֹא בִטֵּל,
פְּטוֹר:

פרק ג – משנה ז

שְׁבֻעָה שֶׁלֹּא אֲכַל כֶּכֶר זוֹ, שְׁבֻעָה שֶׁלֹּא אֲכַלְנָהּ, שְׁבֻעָה שֶׁלֹּא אֲכַלְנָהּ,
וְאֲכַלְנָהּ, אִינוֹ חֵיב אֲלֵא אַחַת. זוֹ הִיא שְׁבֻעַת בְּטוּי, שְׁחֵיבִין עַל זְדוּנָהּ
מִכּוֹת וְעַל שְׁגָגָתָהּ קָרְבָן עוֹלָה וְיֹרֵד.
שְׁבֻעַת שׂוּא, חֵיבִין עַל זְדוּנָהּ מִכּוֹת וְעַל שְׁגָגָתָהּ פְּטוֹר:

פרק ג – משנה ח

אִיזוֹ הִיא שְׁבֻעַת שׂוּא, נִשְׁבַּע לְשַׁנּוֹת אֶת הַיְדוּעַ לְאָדָם, אָמַר עַל הָעֵמּוּד
שֶׁל אָבֹן שֶׁהוּא שֶׁל זֶהָב, וְעַל הָאִישׁ שֶׁהוּא אִשָּׁה, וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא אִישׁ.
נִשְׁבַּע עַל דָּבָר שְׂאִי אֶפְשָׁר, אִם לֹא רָאִיתִי גָמֵל שְׁפוּרָח בְּאוּיר, וְאִם לֹא
רָאִיתִי נֶחֱשׁ כְּקוֹרֵת בֵּית הַבַּד. אָמַר לְעֵדִים בְּאוּ וְהָעִידוּנִי, שְׁבֻעָה שֶׁלֹּא
נִעִידָד.
נִשְׁבַּע לְבַטֵּל אֶת הַמִּצְוָה, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת סִכָּה, וְשֶׁלֹּא לִטֵּל לוּלָב, וְשֶׁלֹּא
לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין, זוֹ הִיא שְׁבֻעַת שׂוּא, שְׁחֵיבִין עַל זְדוּנָהּ מִכּוֹת וְעַל שְׁגָגָתָהּ
פְּטוֹר:

פרק ג - משנה ט

שְׁבוּעָה שְׂאֵכֶל כֶּכֶר זֶה, שְׁבוּעָה שְׁלֵא אֶכְלָנָה, הִרְאֵנוּ שְׁבוּעַת בְּטוּי
וְהַשְּׁנִיָּה שְׁבוּעַת שְׂוֵא. אֶכְלָה, עָבַר עַל שְׁבוּעַת שְׂוֵא. לֹא אֶכְלָה, עָבַר עַל
שְׁבוּעַת בְּטוּי:

שבועות ג'י – ד:ב

פרק ג – משנה י

שבועת בטוי נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרים ובפסולים, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, מפני עצמו. וחיבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד:

פרק ג – משנה יא

שבועת שוא נוהגת באנשים ובנשים, ברחוקים ובקרובים, בכשרים ובפסולים, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, ומפני עצמו. וחיבין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור. אחת זו, ואחת זו, המשבע מפני אחרים, חיב. כיצד. אמר, לא אכלתי היום ולא הנחתי תפליו היום, משביעך אני, ואמר אמן, חיב:

פרק ד – משנה א

שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים, ברחוקין ולא בקרובין, בכשרים ולא בפסולים. ואינה נוהגת אלא בראיין להעיד, בפני בית דין ושלא בפני בית דין, מפני עצמו, ומפני אחרים, אין חיבין עד שיכפרו בהן בבית דין, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, בין מפני עצמו ובין מפני אחרים, אינו חיבין עד שיכפרו בהן בבית דין:

פרק ד – משנה ב

וחיבין על זדון השבועה, ועל שגגתה עם זדון העדות, ואינו חיבין על שגגתה. ומה הו חיבין על זדון השבועה, קרבן עולה ויורד:

שבועות ד:ג – ד:ו

פרק ד – משנה ג

שבועת העדות כיצד. אמר לשנים באו והעידוני. שבועה שאין אנו יודעין לך עדות, או שאמרו לו אין אנו יודעין לך עדות, משביע אני עליכם ואמרו אמן, הרי אלו חייבין. השביע עליהן חמשה פעמים חוץ לבית דין ובאו לבית דין והודו, פטורים. כפרו, חייבים על כל אחת ואחת. השביע עליהן חמשה פעמים בפני בית דין וכפרו, אינן חייבין אלא אחת. אמר רבי שמעון, מה טעם, הואיל ואינם יכולין לחזור ולהודות:

פרק ד – משנה ד

כפרו שניהן כאחת, שניהן חייבין. בזה אחר זה, הראשון חייב והשני פטור. כפר אחד והודה אחד, הכופר חייב. היו שתי כתי עדים, כפרה הראשונה ואחר כך כפרה השנייה, שתיהם חייבות, מפני שהעדות יכולה להתקיים בשתייהן:

פרק ד – משנה ה

משביע אני עליכם אם לא תבאו ותעידוני שיש לי ביד פלוני פקדון ותשומת יד וגזל ואבדה. שבועה שאין אנו יודעין לך עדות, אין חייבין אלא אחת. שבועה שאין אנו יודעין שיש לך ביד פלוני פקדון ותשומת יד וגזל ואבדה, חייבין על כל אחת ואחת. משביע אני עליכם אם לא תבאו ותעידוני שיש לי ביד פלוני פקדון חטין ושערין וכסמין. שבועה שאין אנו יודעין לך עדות, אין חייבין אלא אחת. שבועה שאין אנו יודעין לך עדות שיש לך ביד פלוני חטין ושערין וכסמין, חייבין על כל אחת ואחת:

פרק ד - משנה ו

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תָבֹאוּ וּתְעִידוּנִי שִׁישׁ לִי בַיָּד פְּלוֹנֵי נֹזֵק וְחָצִי
נֹזֵק, תְּשְׁלוּמֵי כֶּפֶל, תְּשְׁלוּמֵי אַרְבַּעַה וְחֲמִשָּׁה, וְשֹׁאֵנֵס אִישׁ פְּלוֹנֵי אֶת בֵּיתִי,
וּפְתָה אֶת בֵּיתִי, וְשִׁהַכְנִי בְנִי, וְשִׁחַבַּל בִּי חֲבֵרִי, וְשִׁהַדְּלִיק אֶת גְּדִישֵׁי בְיוֹם
הַכְּפוּרִים, הֲרִי אֱלוֹ חֵיבִין:

שבועות ד:ז – ד:י

פרק ד – משנה ז

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִם לֹא תִבְאוּ וּתְעִידוּנִי שְׁאֲנִי כֹהֵן, שְׁאֲנִי לֹוִי, שְׁאֲנִי בֶן גְּרוּשָׁה, שְׁאֲנִי בֶן חִלּוּצָה, שְׁאִישׁ פְּלוּנִי כֹהֵן, שְׁאִישׁ פְּלוּנִי לֹוִי, שְׁאֲנִי בֶן גְּרוּשָׁה, שְׁאֲנִי בֶן חִלּוּצָה, שְׁאֲנִי אִישׁ פְּלוּנִי אֶת בֵּיתוֹ, וּפְתָה אֶת בֵּיתוֹ, וְשַׁחֲבַל בֵּי בְנֵי, וְשַׁחֲבַל בֵּי חֲבֵרֵי, וְשֶׁהִדְלִיק גְּדִישֵׁי בַשַּׁבָּת, הֲרִי אֱלוֹ פְטוּרִין:

פרק ד – משנה ח

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, אִם לֹא תִבְאוּ וּתְעִידוּנִי שְׁאֲמַר אִישׁ פְּלוּנִי לָתֵן לִי מֵאֲתִים זֶזוּ וְלֹא נָתַן לִי, הֲרִי אֱלוֹ פְטוּרִים, שְׁאִין חִיבִין אֶלָּא עַל תְּבִיעַת מִמּוֹן כְּפִקְדוֹן:

פרק ד – משנה ט

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, כְּשֶׁתְּדַעוֹן לִי עֵדוֹת שֶׁתִּבְאוּ וּתְעִידוּנִי, הֲרִי אֱלוֹ פְטוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁקִּדְמָה שְׁבוּעָה לְעֵדוֹת:

פרק ד – משנה י

עָמַד בְּבֵית הַכִּנְסֶת וְאָמַר, מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׁאִם אַתֶּם יוֹדְעִים לִי עֵדוֹת שֶׁתִּבְאוּ וּתְעִידוּנִי, הֲרִי אֱלוֹ פְטוּרִין, עַד שִׁיְהִי מִתְכַּוֵּן לָהֶם:

שבועות ד'יא – ה:א

פרק ד – משנה יא

אָמַר לְשָׁנִים, מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם אִישׁ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי, שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִין לִי עֵדוֹת שֶׁתְּבֹאוּ וְתַעֲיִדוּנִי, שְׁבוּעָה שְׂאִין אֲנִי יוֹדְעִין לָךְ עֵדוֹת, וְהֵם יוֹדְעִין לוֹ עֵדוֹת עַד מִפִּי עַד אוֹ שֶׁהִיא אֶחָד מִהֶן קָרוֹב אוֹ פְּסוּל, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין:

פרק ד – משנה יב

שֶׁלַח בַּיַד עֶבְדוֹ, אוֹ שְׂאֵמָר לָהֶן הִנֵּתִבֵּעַ מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׂאֵם אַתֶּם יוֹדְעִין לוֹ עֵדוֹת שֶׁתְּבֹאוּ וְתַעֲיִדוּהוּ, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין עַד שִׁישְׁמְעוּ מִפִּי הַתּוֹבֵעַ:

פרק ד – משנה יג

מִשְׁבִּיעַ אֲנִי עֲלֵיכֶם, מִצְוָה אֲנִי עֲלֵיכֶם, אוֹסְרָכֶם אֲנִי, הֲרִי אֱלוֹ חִיְבִין. בְּשִׁמְיִם וּבְאֶרֶץ, הֲרִי אֱלוֹ פְּטוּרִין. בְּאֶלֶף דַּלִּ"ת, בִּיּוֹ"ד ה"א, בְּשִׁדִּי, בְּצִבְאוֹת, בְּחֲנוֹן וּרְחוּם, בְּאֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד, וּבְכָל הַכְּנוּיִין, הֲרִי אֱלוֹ חִיְבִין. הַמְקַלֵּל בְּכָלֹ, חִיְבִי, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר, וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין. הַמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ בְּכָלֹ, חִיְבִי, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר, וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין. הַמְקַלֵּל עֲצָמוֹ וְחִבְרוֹ בְּכָלֹ, עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה. יִכְּהָ אֱלֹהִים, וְכֹן יִכְּהָ אֱלֹהִים, זֶה הִיא אֱלֹה הַכְּתוּבָה בַּתּוֹרָה. אֵל יִכְּהָ, וַיְבָרְכֵךָ, וַיִּיטִיב לָךְ, רַבִּי מֵאִיר מְחִיב וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין:

פרק ה – משנה א

שְׁבוּעַת הַפְּקָדוֹן נוֹהֶגֶת בְּאֲנָשִׁים וּבְנָשִׁים, בְּרְחוּקִים וּבְקָרוֹבִים, בְּכֹשְׂרִים וּבְפְּסוּלִים, בְּפָנֵי בֵּית דִּין וְשִׁלָּא בְּפָנֵי בֵּית דִּין, מִפִּי עֲצָמוֹ. וּמִפִּי אֲחֵרִים, אִינוֹ חִיְבִי עַד שִׁיכְפֹר בּוֹ בְּבֵית דִּין, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, בֵּין מִפִּי עֲצָמוֹ בֵּין מִפִּי אֲחֵרִים, כִּיּוֹן שִׁכְפֹר בּוֹ, חִיְבִי. וְחִיְבִי עַל זְדוּן הַשְּׁבוּעָה וְעַל שִׁגְגָתָהּ עִם זְדוּן הַפְּקָדוֹן, וְאִינוֹ חִיְבִי עַל שִׁגְגָתָהּ. וְמֵה חִיְבִי עַל זְדוּנָהּ, אֲשֶׁם בְּכֶסֶף שְׁקָלִים:

שבועות ה:ב – ה:ה

פרק ה – משנה ב

שבועת הפקדון כיצד. אמר לו, תן לי פקדוני שיש לי בידי, שבועה שאין לה בידי, או שאמר לו אין לה בידי, משביעך אני, ואמר אמן, הרי זה חיב. השביע עליו חמשה פעמים, בין בפני בית דין ובין שלא בפני בית דין, וכפר, חיב על כל אחת ואחת. אמר **רבי שמעון**, מה טעם, מפני שיכול לחזור ולהודות:

פרק ה – משנה ג

היו חמשה תובעין אותו, אמרו לו תן לנו פקדון שיש לנו בידי, שבועה שאין לכם בידי, אינו חיב אלא אחת. שבועה שאין לה בידי ולא לה ולא לה, חיב על כל אחת ואחת. **רבי אליעזר** אומר, עד שיאמר שבועה באחרונה. **רבי שמעון** אומר, עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד. תן לי פקדון ותשומת יד גזל ואבדה שיש לי בידי, שבועה שאין לה בידי, אינו חיב אלא אחת. שבועה שאין לה בידי פקדון ותשומת יד וגזל ואבדה, חיב על כל אחת ואחת. תן לי חטין ושערין וכסמין שיש לי בידי, שבועה שאין לה בידי, אינו חיב אלא אחת. שבועה שאין לה בידי חטין ושערין וכסמין, חיב על כל אחת ואחת. **רבי מאיר** אומר, אפלו אמר חטה ושערה וכסמת, חיב על כל אחת ואחת:

פרק ה – משנה ד

אנסת ופתית את בתי, והוא אומר לא אנסתי ולא פתיתי. משביעך אני, ואמר אמן, חיב. **רבי שמעון** פוטר, שאינו משלם קנס על פי עצמו. אמרו לו, אף על פי שאינו משלם קנס על פי עצמו, משלם בשת ופגם על פי עצמו:

פרק ה – משנה ה

גִּנְבֶּתָ אֶת שׂוּרִי, וְהוּא אוֹמֵר לֹא גִנְבֶּתִי, מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֵיב.
גִּנְבֶּתִי אֲבֵל לֹא טַבַּחְתִּי וְלֹא מִכַּרְתִּי, מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוּר.
הִמִּית שׂוֹרֵךְ אֶת שׂוּרִי, וְהוּא אוֹמֵר לֹא הִמִּית, מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן,
חֵיב. הִמִּית שׂוֹרֵךְ אֶת עַבְדִּי, וְהוּא אוֹמֵר לֹא הִמִּית, מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי, וְאָמַר
אָמֵן, פְּטוּר. אָמַר לוֹ, חֲבַלְתָּ בִּי וְעָשִׂיתָ בִּי חֲבוּרָה, וְהוּא אוֹמֵר לֹא חֲבַלְתִּי
וְלֹא עָשִׂיתִי בְּךָ חֲבוּרָה, מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, חֵיב.
אָמַר לוֹ עַבְדּוֹ, הִפְלַתָּ אֶת שְׁנֵי וְסָמִיתָ אֶת עֵינִי, וְהוּא אוֹמֵר לֹא הִפְלַתִּי וְלֹא
סָמִיתִי, מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוּר.
זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַמְּשַׁלֵּם עַל פִּי עֲצָמוֹ, חֵיב. וְשֵׁאִינוֹ מְשַׁלֵּם עַל פִּי עֲצָמוֹ,
פְּטוּר:

שבועות ו:א – ו:ד

פרק ו – משנה א

שבועת הדינין, הטענה שתי כסף, וההודאה בשוה פרוטה.
ואם אין ההודאה ממין הטענה, פטור. פיצד, שתי כסף לי בידי, אין לך
בידי אלא פרוטה, פטור.
שתי כסף ופרוטה לי בידי, אין לך בידי אלא פרוטה, חיב. מנה לי בידי,
אין לך בידי, פטור. מנה לי בידי, אין לך בידי אלא חמשים דינר, חיב.
מנה לאבא בידי, אין לך בידי אלא חמשים דינר, פטור, מפני שהוא
כמשיב אבדה:

פרק ו – משנה ב

מנה לי בידי, אמר לו בפני עדים הו. למחר אמר לו תנהו לי. נתתיו לך,
פטור.
אין לך בידי, חיב. מנה לי בידי, אמר לו הו, אל תתנהו לי אלא בעדים.
למחר אמר לו תנהו לי, נתתיו לך, חיב, מפני שצריך לתנו לו בעדים:

פרק ו – משנה ג

ליטרא זהב יש לי בידי, אין לך בידי אלא ליטרא כסף, פטור. דינר זהב
יש לי בידי, אין לך בידי אלא דינר כסף, וטריסית ופנדיון ופרוטה, חיב,
שהכל מין מטבע אחת. פור תבואה יש לי בידי, אין לך בידי אלא לתך
קטנית, פטור. פור פרות יש לי בידי, אין לך בידי אלא לתך קטנית,
חיב, שהקטנית בכלל פרות. טענו חטין, והודה לו בשערים, פטור.
ורבן גמליאל מחיב. הטוען לחברו בכדי שמן והודה לו בקנקנים, אדמון
אומר, הואיל והודה לו מקצת ממין הטענה, ישבע.
וחכמים אומרים, אין ההודאה ממין הטענה.
אמר **רבן גמליאל**, רואה אני את דברי אדמון.
טענו כלים וקרקות, והודה בכלים וכפר בקרקות, בקרקות וכפר
בכלים, פטור. הודה במקצת הקרקות, פטור.
במקצת הכלים, חיב, שהנכסים שאין להם אחריות זוקקין את הנכסים
שיש להן אחריות לשבע עליהן:

פרק 1 - משנה ד

אִין נִשְׁבְּעִין עַל טַעֲנַת חֵרֶשׁ שׁוֹטֵה וְקָטָן, וְאִין מִשְׁבִּיעִין אֶת הַקָּטָן, אֲבָל
נִשְׁבְּעִים לְקָטָן וְלִהְקַדֵּשׁ:

שבועות וזה – זא

פרק 1 – משנה ה

וְאֵלּוּ דְבָרִים שָׂאִין נִשְׁבָּעִין עֲלֵיהֶן, הָעֲבָדִים, וְהַשְּׁטָרוֹת, וְהַקְּרָקְעוֹת, וְהַהֲקָדְשׁוֹת. אֵין בְּהֶן תְּשְׁלוּמֵי כָּפֶל וְלֹא תְשְׁלוּמֵי אַרְבַּעָה וְחֻמְשָׁה. שׁוֹמֵר חֲנָם אֵינוֹ נִשְׁבָּע. נוֹשֵׂא שְׂכָר אֵינוֹ מְשַׁלֵּם. **רַבִּי שְׁמַעוֹן** אֹמֵר, קִדְשִׁים שְׁחִיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן, נִשְׁבָּעִין עֲלֵיהֶן. וְשָׂאִינוֹ חִיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן, אֵין נִשְׁבָּעִין עֲלֵיהֶם:

פרק 1 – משנה ו

רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, יֵשׁ דְבָרִים שֶׁהֵן כְּקָרְקַע וְאֵינֶן כְּקָרְקַע, וְאֵין **חֲכָמִים** מוֹדִים לוֹ. כִּי־צַד, עֶשֶׂר גְּפָנִים טְעוֹנוֹת מְסַרְתִּי לָךְ, וְהִלָּה אֹמֵר אֵינֶן אֶלֶּא חֻמְשִׁי, **רַבִּי מֵאִיר** מְחִיב שְׁבוּעָה. וְחֲכָמִים אֹמְרִים, כָּל הַמְּחַבֵּר לְקָרְקַע הֵרִי הוּא כְּקָרְקַע. אֵין נִשְׁבָּעִין אֶלֶּא עַל דְּבַר שְׁבִמְדָּה וְשְׁבִמְשָׁקֶל וְשְׁבִמְנֵין. כִּי־צַד, בֵּית מֵלֶא מְסַרְתִּי לָךְ וְכִיס מֵלֶא מְסַרְתִּי לָךְ, וְהִלָּה אֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ אֶלֶּא מַה שֶׁהִנְחַת אֶתָּה נוֹטֵל, פְּטוֹר. זֶה אֹמֵר עַד הַזֵּיז וְזֶה אֹמֵר עַד הַחֲלוֹן, חִיב:

פרק 1 – משנה ז

הַמְּלוֹה אֶת חֲבֵרוֹ עַל הַמְּשָׁכוֹן וְאָבַד הַמְּשָׁכוֹן, אָמַר לוֹ סֵלַע הַלְוִיתִיךָ עָלָיו וְשָׁקֶל הָיָה שְׁוֵה, וְהִלָּה אֹמֵר לֹא כִי אֶלֶּא סֵלַע הַלְוִיתִנִּי עָלָיו וְסֵלַע הָיָה שְׁוֵה, פְּטוֹר. סֵלַע הַלְוִיתִיךָ עָלָיו וְשָׁקֶל הָיָה שְׁוֵה, וְהִלָּה אֹמֵר לֹא כִי אֶלֶּא סֵלַע הַלְוִיתִנִּי עָלָיו וְשָׁקֶל הָיָה שְׁוֵה, חִיב. סֵלַע הַלְוִיתִנִּי עָלָיו וְשָׁתִּים הָיָה שְׁוֵה, וְהִלָּה אֹמֵר לֹא כִי אֶלֶּא סֵלַע הַלְוִיתִיךָ עָלָיו וְסֵלַע הָיָה שְׁוֵה, פְּטוֹר. סֵלַע הַלְוִיתִנִּי עָלָיו וְשָׁתִּים הָיָה שְׁוֵה, וְהִלָּה אֹמֵר לֹא כִי אֶלֶּא סֵלַע הַלְוִיתִיךָ עָלָיו וְחֻמְשָׁה דִּינָרִים הָיָה שְׁוֵה, חִיב. וְכִי נִשְׁבָּע, מִי שֶׁהִפְקִדוֹן אֶצְלוֹ, שְׁמָא יִשְׁבַּע זֶה וְיוֹצִיא הִלָּה אֶת הַפְּקִדוֹן:

כָּל הַנִּשְׁבָּעִין שְׁבִתוֹרָה, נִשְׁבָּעִין וְלֹא מְשַׁלְּמִין. וְאִלוּ נִשְׁבָּעִין וְנוֹטְלִין,
הַשְּׂכִיר, וְהַנֶּגְזֵל, וְהַנְּחָבֵל, וְשִׁכְנָגְדוֹ חָשׂוּד עַל הַשְּׁבוּעָה, וְהַחֲנוּנִי עַל פְּנִקְסוֹ.
הַשְּׂכִיר בִּיצֵד, אָמַר לוֹ תָּן לִי שְׂכָרִי שֵׁשׁ לִי בִּידָד, הוּא אֹמֵר נִתְתִּי, וְהִלָּה
אֹמֵר לֹא נִטְלִיתִי, הוּא נִשְׁבָּע וְנוֹטֵל.
רַבִּי יְהוֹשֻעַ אֹמֵר, עַד שֶׁתֵּהָא שָׁם מִקְצַת הוֹדָאָה. בִּיצֵד, אָמַר לוֹ תָּן לִי שְׂכָרִי
חֲמֻשִׁים דִּינָר שֵׁשׁ לִי בִּידָד, וְהוּא אֹמֵר הַתְּקַבְּלֵת דִּינָר זָהָב:

שבועות ז:ב – ז:ה

פרק ז – משנה ב

הנגזל כיצד, היו מעידין אותו שנכנס לביתו למשכנו שלא ברשות, הוא אומר פלי נטלת, והוא אומר לא נטלתי, הרי זה נשבע ונוטל. **רבי יהודה** אומר, עד שתהא שם מקצת הודאה. כיצד, אומר לו שני כלים נטלת, והוא אומר לא נטלתי אלא אחד:

פרק ז – משנה ג

הנחבל כיצד, היו מעידיים אותו שנכנס תחת ידו שלם ויצא חבול, ואמר לו חבלת בי, והוא אומר לא חבלתי, הרי זה נשבע ונוטל. **רבי יהודה** אומר, עד שתהא שם מקצת הודאה. כיצד, אומר לו חבלת בי שתים, והלה אומר לא חבלתי בד אלא אחת:

פרק ז – משנה ד

ושכנגדו חשוד על השבועה כיצד, אחת שבועת העדות ואחת שבועת הפקדון, ואפלו שבועת שוא. היה אחד מהן משחק בקביא, ומלוה ברבית, ומפריחי יונים, וסוחרים שביעית, שכנגדו נשבע ונוטל. היו שניהן חשודין, חזרה השבועה למקומה, דברי **רבי יוסי**. **רבי מאיר** אומר, יחלקו:

פרק ז – משנה ה

והחנוני על פנקסו כיצד, לא שיאמר לו כתוב על פנקסי שאתה חייב לי מאתים זוז, אלא אומר לו תן לבני סאתים חטין, תן לפועלי בסלע מעות, הוא אומר נתתי והן אומרים לא נטלנו, (שניהן נשבעים), הוא נשבע ונוטל והן נשבעין ונוטלין. אומר **בן ננס**, כיצד אלו באין לידי שבועת שוא ואלו באין לידי שבועת שוא, אלא הוא נוטל שלא בשבועה והן נוטלין שלא בשבועה:

שבועות זו: ח:א

פרק ז – משנה ו

אָמַר לְחַנּוּנֵי תָּן לִי בְּדִינְךָ פְּרוּת וְנָתַן לּוֹ, אָמַר לּוֹ תָּן לִי הַדִּינָר, אָמַר לּוֹ נָתַתִּי לָךְ וְנָתַתּוּ בְּאַנְפְּלִי, יִשְׁבַּע בְּעַל הַבַּיִת. נָתַן לּוֹ אֶת הַדִּינָר, אָמַר לּוֹ תָּן לִי אֶת הַפְּרוּת, אָמַר לּוֹ נָתַתִּים לָךְ וְהוֹלַכְתָּן לְתוֹךְ בַּיִתְךָ, יִשְׁבַּע חַנּוּנֵי. **רַבִּי יְהוּדָה** אֹמֵר, כָּל שֶׁהִפְרוּת בִּידּוֹ, יָדוּ עַל הָעֲלִינָה. אָמַר לְשַׁלְּחָנֵי תָּן לִי בְּדִינְךָ מַעוֹת וְנָתַן לּוֹ, אָמַר לּוֹ תָּן לִי אֶת הַדִּינָר, אָמַר לּוֹ נָתַתִּי לָךְ וְנָתַתּוּ בְּאַנְפְּלִי, יִשְׁבַּע בְּעַל הַבַּיִת. נָתַן לּוֹ אֶת הַדִּינָר, אָמַר לּוֹ תָּן לִי אֶת הַמַּעוֹת, אָמַר לּוֹ נָתַתִּים לָךְ וְהִשְׁלַכְתֶּם לְתוֹךְ כִּיֶּסֶד, יִשְׁבַּע שַׁלְּחָנֵי. **רַבִּי יְהוּדָה** אֹמֵר, אֵין דָּרֵךְ שַׁלְּחָנֵי לְתַן אֶסֶר עַד שִׁטַּל דִּינָרוֹ:

פרק ז – משנה ז

כָּשֶׁם שֶׁאָמְרוּ, הַפּוֹגְמֹת כְּתַבְתָּהּ לֹא תִפְרַע אֶלָּא בְּשַׁבּוּעָה, וְעַד אַחַד מַעֲיָדָה שֶׁהִיא פְּרוּעָה, לֹא תִפְרַע אֶלָּא בְּשַׁבּוּעָה. מִנְכָּסִים מְשַׁעֲבָדִים וּמִנְכָּסֵי יְתוּמִים, לֹא תִפְרַע אֶלָּא בְּשַׁבּוּעָה. וְהַנִּפְרָעֵת שְׁלֹא בַּפְּנִי, לֹא תִפְרַע אֶלָּא בְּשַׁבּוּעָה. וְכֵן הִיתוּמִים לֹא יִפְרְעוּ אֶלָּא בְּשַׁבּוּעָה, שַׁבּוּעָה שְׁלֹא פְקָדְנוּ אָבָא, וְלֹא אָמַר לָנוּ אָבָא, וְשְׁלֹא מְצִינוּ בֵּין שְׁטָרוֹתָיו שֶׁל אָבָא שֶׁשְׁטַר זֶה פְּרוּעַ. **רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה** אֹמֵר, אֶפְלוּ נוֹלַד הֵבֵן לְאַחַר מִיתַת הָאָב, הֵרִי זֶה נִשְׁבַּע וְנוֹטַל. אָמַר **רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל**, אִם יֵשׁ עֲדִים שֶׁאָמַר הָאָב בְּשַׁעַת מִיתַתוֹ שֶׁטַר זֶה אֵינוֹ פְּרוּעַ, הוּא נוֹטַל שְׁלֹא בְּשַׁבּוּעָה:

פרק ז – משנה ח

וְאֵלוּ נִשְׁבָּעִים שְׁלֹא בְטַעְנָה, הַשְּׁתַּפִּין, וְהָאֲרִיסִין, וְהָאֲפוּטְרוּפִין, וְהָאִשָּׁה הַנוֹשֵׂאת וְהַנּוֹתֵנֶת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְבֵן הַבַּיִת. אָמַר לּוֹ מָה אַתָּה טוֹעֵנֵנִי, רְצוּנֵי שֶׁתִּשְׁבַּע לִי, חֵיב. חֲלָקוּ הַשְּׁתַּפִּין וְהָאֲרִיסִין, אֵין יָכוֹל לְהִשְׁבִּיעוֹ. נִתְגַּלְגְּלָה לּוֹ שַׁבּוּעָה מִמְּקוֹם אַחַר, מִגְּלָגְלִין עָלָיו אֶת הַכֹּל. וְהִשְׁבִּיעִית מִשְׁמַטַּת אֶת הַשַּׁבּוּעָה:

פרק ח - משנה א

אַרְבַּעַה שׁוֹמְרֵינּוּ הֵן, שׁוֹמֵר חֲנָם, וְהַשׁוֹאֵל, נוֹשֵׂא שְׂכָר, וְהַשׁוֹכֵר.
שׁוֹמֵר חֲנָם נִשְׁבַּע עַל הַכֹּל. וְהַשׁוֹאֵל מִשְׁלֵם אֶת הַכֹּל.
נוֹשֵׂא שְׂכָר וְהַשׁוֹכֵר נִשְׁבַּעִין עַל הַשְּׁבוּרָה וְעַל הַשְּׁבוּיָה וְעַל הַמִּתָּה,
וּמְשַׁלְּמִים אֶת הָאֲבֵדָה וְאֶת הַגְּנֵבָה:

שבועות ח:ב – ח:ה

פרק ח – משנה ב

אָמַר לְשׁוֹמֵר חֲנָם, הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ מַת, וְהוּא שֶׁנִּשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. נִשְׁבֵּר, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. נִשְׁבָּה, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. נִגְנֵב, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ אֲבָד. אֲבָד, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב. מִשְׁבִּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמוֹ, פְּטוּר:

פרק ח – משנה ג

הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה סָח, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. מִשְׁבִּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמוֹ, פְּטוּר. הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ אֲבָד. מִשְׁבִּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמוֹ, וְהַעֲדִים מְעִידִין אוֹתוֹ שְׂאֵכְלוּ, מְשַׁלֵּם אֶת הַקָּרוֹן. הוֹדָה מְעַצְמוֹ, מְשַׁלֵּם קָרוֹ וְחֲמֵשׁ וְאִשָּׁם. הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ נִגְנֵב. מִשְׁבִּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמוֹ, וְהַעֲדִים מְעִידִין אוֹתוֹ שְׂגָנְבוּ, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוֹמֵי כָּפֶל. הוֹדָה מְעַצְמוֹ, מְשַׁלֵּם קָרוֹ וְחֲמֵשׁ וְאִשָּׁם:

פרק ח – משנה ד

אָמַר לְאֶחָד בְּשׁוֹק הֵיכָן שׁוֹרִי שֶׁגִּנְבְּתָ, וְהוּא אוֹמֵר לֹא גִנְבְּתִי, וְהַעֲדִים מְעִידִים אוֹתוֹ שְׂגָנְבוּ, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוֹמֵי כָּפֶל. טֵבַח וּמְכַר, מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוֹמֵי אַרְבָּעָה וְחֲמִשָּׁה. רָאָה עֲדִים שְׂמִמְשֻׁמֵּשִׁין וּבִאִין, אָמַר גִּנְבְּתִי אֲבָל לֹא טֵבַחְתִּי וְלֹא מְכַרְתִּי, אֵינִי מְשַׁלֵּם אֶלֶּא קָרוֹ:

פרק ח – משנה ה

אָמַר לְשׁוֹאֵל הֵיכָן שׁוֹרִי, אָמַר לוֹ מַת, וְהוּא שֶׁנִּשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. נִשְׁבֵּר, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. נִשְׁבָּה, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִגְנֵב אוֹ אֲבָד. נִגְנֵב, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ אֲבָד. אֲבָד, וְהוּא שְׁמַת אוֹ נִשְׁבֵּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנֵב. מִשְׁבִּיעַד אֲנִי, וְאָמַר אָמוֹ, פְּטוּר:

שבועות ח:ו – עדיות א:ג

פרק ח – משנה ו

היכן שוֹרֵי, אָמַר לוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה סָח, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אוֹ נִגְנַב אוֹ אָבַד. מִשְׁבִּיעַדְּ אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, חַיֵּב.
אָמַר לְנוֹשֵׂא שְׂכָר וְהַשׁוֹכֵר הֵיכֵן שוֹרֵי, אָמַר לוֹ מַת, וְהוּא שָׁנֵשְׁבַר אוֹ נִשְׁבָּה. נִשְׁבַּר, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבָּה. נִשְׁבָּה, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר. נִגְנַב, וְהוּא שָׁאָבַד. אָבַד, וְהוּא שָׁנִגְנַב. מִשְׁבִּיעַדְּ אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר. מַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה, וְהוּא שָׁנִגְנַב אוֹ אָבַד. מִשְׁבִּיעַדְּ אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, חַיֵּב. אָבַד, אוֹ נִגְנַב, וְהוּא שָׁמַת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה. מִשְׁבִּיעַדְּ אֲנִי, וְאָמַר אָמֵן, פְּטוֹר.
זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַמְשֻׁנָּה מִחוּבָּה לְחוּבָּה וּמִפְטוֹר לְפְטוֹר וּמִפְטוֹר לְחוּבָּה, פְּטוֹר. מִחוּבָּה לְפְטוֹר, חַיֵּב. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַנִּשְׁבָּע לְהַקֵּל עַל עֲצוּמוֹ, חַיֵּב. לְהַחֲמִיר עַל עֲצוּמוֹ, פְּטוֹר:

הדרון עלך מסכת שבועות

מסכת עדיות

פרק א – משנה א

שְׁמַאי אוֹמֵר, כָּל הַנְּשִׂים דִּין שְׁעָתוֹ. וְהֵלֵל אוֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, אֶפְלוּ לְיָמִים הָרַבָּה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא כְדַבְּרִי זֶה וְלֹא כְדַבְּרִי זֶה, אֶלֶּא מַעַת לַעַת מִמְּעַטָּת עַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה, וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה מִמְּעַטָּת עַל יַד מַעַת לַעַת. כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסַת, דִּיָּה שְׁעָתָה. הַמְשַׁמֶּשֶׁת בְּעַדִּים, הָרִי זֹו כְּפְקִידָה, מִמְּעַטָּת עַל יַד מַעַת לַעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפְקִידָה:

פרק א – משנה ב

שְׁמַאי אוֹמֵר, מִקֵּב לְחֻלָּה. וְהֵלֵל אוֹמֵר, מִקֵּבִים. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא כְדַבְּרִי זֶה וְלֹא כְדַבְּרִי זֶה, אֶלֶּא קֵב וּמִחְצָה חַיֵּבִים בְּחֻלָּה. וּמִשֶּׁהַגְּדִילוֹ הַמְדוּת אָמְרוּ, חֲמִשָּׁת רְבָעִים חַיֵּבִין. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, חֲמִשָּׁה, פְּטוֹרִין. חֲמִשָּׁה וְעוֹד, חַיֵּבִין:

פרק א – משנה ג

הִלֵּל אֹמֵר, מֵלֵא הֵינ מֵיִם שְׂאוּבִין פּוֹסְלִין אֶת הַמְּקוֹה, אֶלֶּא שְׂאָדָם חֵיב לֹמֵר בְּלִשׁוֹן רַבּוֹ. **וְשִׁמְאִי** אֹמֵר, תִּשְׁעָה קִבִּין. **וְחֲכָמִים** אֹמְרִים, לֹא כְּדַבְּרֵי זֶה וְלֹא כְּדַבְּרֵי זֶה, אֶלֶּא עַד שְׂבָאוּ שְׁנֵי גְרָדִיִּים מִשְׁעַר הָאֲשָׁפוֹת שְׂבִירוֹשָׁלַיִם וְהַעֲיָדוּ מִשׁוֹם שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיֹן, שְׁלֶשֶׁת לִגִּין מֵיִם שְׂאוּבִין פּוֹסְלִין אֶת הַמְּקוֹה, וְקִיְמוּ חֲכָמִים אֶת דְּבָרֵיהֶם: